

900605
Darbas
pradėtas
9 val.
Darbas
baigtas

Lajinas - gamtos žmogus (pagal N. Krivės apsakymą „Skerolzius“).

N. Krivė apsakyme „Skerolzius“ pasakoja apie vieno žmogaus gyvenimą su Grainio liepa. Vienoje gražioje kaimo sodyboje gyveno Skerolzius # Lajinas. Jis buvo stiprus, nors šemo ūgio, bet deūtas. Buvo jis visos apžėlęs ir žilas. Lajinas buvo seniausias visame kaime. Lajinas buvo gamtos žmogus. Jisai labai mylėjo gamtą, žvirelius, paukščelius. Nėra jis visada ganydavo gyvulius, ir eidavo į mišką paibėti. Nuo ryto ligi vakaro Lajinas prabūdavo miške, o vakarą vel visos karves gindavo atpal į kaimą. Per dieną miške Lajinas prisidraždindavo virškiausiu žaisliuku, o, atėjęs į kaimą, dalindavo visems vaikams. Dainai Lajinas vaikams parakodavo, koku čia seniau buvo miškai, vaistai, silai, girios. Toji pačioje apylinkėje buvo ir Grainio liepa. Ligoni dainai būvo išbūvuri, kad Lajinas gyvens tol, kol stovės Grainio liepa. Lajinas sėdavo tikėję. Liepa visoje apylinkėje buvo aukščiausia ir visų medžių. Liepa visada būdavo pilna

pauckšņis, ^t Tādēļ šķerolāms labai jē onglejō.
Kartā, par Valaino krīstītnas Lajinas
reiginējō se Grainij. Lajinas pamate kad
liepa ⁱⁿ ~~stāvēs~~ ^{gyvens} tol, kol la stoms liepa. Grainis
pamate, kad nekirs liepa. Bet Lajinas ^{tu}
netikejō. Kitā, rydā, Lajinas išgōnē karves, o
eidamas pamakāz nams, vaikāi jē netikē
se pasaki, kad Grainis ~~se~~ ^{se} nukirtē liepa, ~~bet~~
Lajinas ^{tu} netikejō, jē gaitai nujo pri Graini
no namy se pamate, kad liepa tikrai nu-
kirsta. Lajinas pamaste: „jeigu žmones kerta
tokius meolāus kaip liepa, lai kam tokie
žmones visai nekalingi.“ Nujejs nams, Lajinas
atsiguli pro medzū, ant sātās zemes, se
ilgal gulējo galvodamas ope liepa, o paskui
užmigo. Jam sapnavosi virokie baisis sap-
nai. Atankiles jē pajuto, kad tikrauniai
persalo. Jē nujo nams. Paskui jērai stipriai
susiego. Ir gaitai nuomice.

H/H Gabe
H/H AB -
H/H Gabe
H/H Gabe